Dosarul nr. 3-1885/2026;
2-26091355-12-3-17072026;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea
reprezentantului pârâtului Zabrian Ionela

examinând în ședință de judecată închisă, cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 17.07.2026 reclamantul***** a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, a invocat că, în fapt, cetățeana străină -***** cetățeană a Camerunului, la 22.05.2026 s-a adresat către Direcția Regională Centru a Inspectoratul General pentru Migrație din cadrul MAI cu o cerere privind acordarea azilului în RM.

Susține că, la 17.06.2026, DAA al IGM prin decizia sa nr.607/26/DAA a dispus respingerea cererii de azil a cetățeanului străin -*****.

Notează că, în esență, refugiata este o cetățeană străină sau persoană fără cetățenie care, din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia.

Atrage atenția la faptul că, statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice, că există temeri reale de persecuție, și că acestea privesc direct persoana.

Menționează că, are frică să revină în țara de origine deoarece se teme pentru viața sa. Fostul concubin este o persoană agresivă și cu o influență politică și o poate găsi oriunde în *****

De asemenea, declară că, nu este de acord cu Decizia DAA a IGM prin care i s-a refuzat solicitarea de azil și consideră că, în cazul său nu a fost examinat multiaspectual, nu au fost luate în considerare cele invocate în modul corespunzător, nu au fost luate în considerare toate

nuanțele, riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine.

Concluzionează că, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil", prevăzută de art.42 al Legii 270, cât și „informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine", impuse de art.43 al Legii 270, dar și întemeierea autorităților competente" pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii tării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine", care este obligatorie în virtutea prevederilor art.48 al aceleiași Legi 270.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, solicită partea reclamantă:

1. Admiterea prezentei cereri.
2. Anularea Deciziei nr.607/26/DAA din 17.06.2026 a DRC al IGM.
3. Acordarea străinei***** a unei forme de protecție prevăzută la art. 16 al Legii nr. 270 din 18.12.2008.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată atât ***reclamanta***** precum și ***avocatul Șevciuc Ștefan***, fiind înștiințați legal nu s-au prezentat instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa ultimilor.

Reprezentantul pârâtului IGM- Zabrian Ionela, fiind prezentă în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință (f.d.25-30).

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea refuzului și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei nr.607/26/DAA din 17.06.2026 al IGM, precum și acordarea a unei forme de protecție prevăzute la art. 16 al Legii nr.270 din 18.12.2008.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, Decizia nr. 607/26/ DAA din 17.06.2026 de respingere a cererii de azil a reclamantei*****, reprezintă un act administrativ individual defavorabil, deoarece, prin respingerea cererii de azil reclamanta pretinde vătămarea unui drept sau interes legitim, invocând afectarea dreptului său de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 54 alin. (1) din Legea 200/2010 decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Instanța atestă că, acțiunea a fost depusă în instanță la 17.07.2026, iar Decizia nr.607/26/DAA din 17.06.2026 i-a fost adusă la cunoștință reclamantei la 08.07.2026 (f.d.30 dosar administrativ). Astfel instanța de judecată constată că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului legal, și condițiilor de formă, fiind astfel admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare) și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 16 din Lege privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18 decembrie 2008,în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) din Lege privind azilul în Republica Moldov soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

(1) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Conform art. 43 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către un personal calificat, care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecție, în condițiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiției de refugiat și aflării în una din situațiile pentru care se acordă protecție umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecției temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Conform art. 44 din Legea privind azilul în Republica Moldova, atunci când o parte din

motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sânt considerate coerente și plauzibile și nu sânt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Conform art. 45 Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 48 Legea privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acțiuni exercitate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

Instanța de judecată reține că prin noțiunea de azil se înțelege o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Din analiza probelor din dosar rezultă că,***** s-a născut în anul 1995 în or. *****, ***** este cet. al Camerunului, naționalitate cameruneză, de religie creștină-catolică.

În susținerea identității sale, solicitanta de azil a prezentat la IGM pașaportul național valabil până la data 30.05.2024 (f.d.6 dosar administrativ).

La 22.05.2026 solicitanta de azil, s-a adresat la Direcția azil și apatridie a IGM cu o cerere pentru acordare unei forme de protecție în Republica Moldova (f.d. 4 dosar administrativ).

Referitor la motivul solicitării azilului, aceasta a declarat că, președintele Camerunului este un dictator în vârstă de 92 de ani și 8 mandate consecutive. De asemenea, a menționat că, în Camerun există mai multe grupări teroriste precum Boko Haram și Ambazonia, care săvârșesc omoruri și răpesc persoane, în special fete tinere (f.d. 4 dosar administrativ).

Prin decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 607/26/DAA din 17.06.2026, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 5 alin. (2) și art. 60 alin. (1) lit. c), art. 62 lit.a), art. 63 lit. d) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d. 22-29 dosar administrativ).

Prin comunicarea din 08.07.2026, lui***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. 607/26/DAA din 17.06.2026 (f.d.30 dosar administrativ).

Nefiind de acord cu Decizia nr. 607/26/DAA din 17.06.2026 la 17.07.2026***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Instanța atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

În același timp, este important de stabilit dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

Instanța a constatat că, conform declarațiilor reclamantei, referitor la motivul solicitării azilului, aceasta a declarat că, nu a avut careva probleme cu autoritățile statului, nu a fost reținută, arestată, judecată sau condamnată și nu a suferit condamnări penale. A mai menționat că, a fost amenințată de către concubinul său. Referitor la motivele solicitării azilului în Republica Moldova, aceasta a indicat că apreciază climatul de pace, respectarea drepturilor omului și atitudinea respectuoasă a populației. Totodată, a declarat că dorește să lucreze pentru a-și ajuta familia și, eventual, să îi aducă și pe membrii acesteia în Republica Moldova. Solicitanta a precizat că, nu poate reveni în Camerun deoarece se teme pentru viața sa, susținând că este expusă unui risc de moarte din partea concubinului și că acesta ar putea să o găsească oriunde pe teritoriul țării. De asemenea, a menționat ca nu a solicitat azil imediat după sosirea în Republica Moldova, întrucât intenționa inițial să obțină un permis de ședere în scop de muncă, iar ulterior a depus cererea de azil la recomandarea avocatului, după emiterea unei decizii de returnare.

Instanța a constatat că, conform datelor din pașaportul de călătorie locul de naștere a reclamantei este orașul ***** (f.d. 6 dos. administrativ) care este un centru economic din Africa centrală, este un oraș francofon care este sub conducerea guvernului, mai mult ca atât ***** este un oraș în partea de vest a Camerunului

Potrivit motoarelor de căutare din internet în Camerun într-adevăr persistă un conflict între forțele de securitate și separatiști din regiunile anglofone de nord-vest și sud- vest al țării**, însă regiunea francofonă nu este afectată** de conflictul dintre insurgenți și forțele guvernamentale instanța apreciind temerea solicitantului ca neîntemeiată atât din punct de vedere obiectiv, cât și din punct de vedere subiectiv. Subsecvent, aceasta și-a perfectat pașaportul de călătorie în orașul Duala având accesul liber la o regiune sigură. Astfel nu toată regiunea Camerunului este afectată de către conflictul dintre insurgenți și forțele guvernamentale, ultimul locuind într-o regiune sigură.

Conform art. 49 alin.(l) a Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova ce prevede că la examinarea cererii de azil se poate stabili că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională **dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată** de persecuție sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave și dacă se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.

Totodată și cererea de azil reclamanta a depus-o la 22.05.2026 (f.d. 4 dosar administrativ), peste câteva zile după ce a fost emisă hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele***** împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.111-C din 14.04.2026 (f.d. 9 dosar administrativ), astfel se conturează concluzia că ultima a depus cererea în cauză pentru a suspenda executarea deciziei de returnare în privința sa.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamantă, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de*****, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Instanța atestă că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, Decizia nr. nr. 607/26/DAA din 17.06.2026 cu privire la respingerea cererii de azil, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei nr. 607/26/DAA din 17.06.2026 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea unei forme de protecție teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 5 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 5 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător